

Lake Worthin Kotikirkon 40-vuotisjuhla

Pastori Petri ja Caroline Kosonen

Talvipäivien sunnuntaiaamun pääjuhla oli samalla myös Lake Worthin Kotikirkon 40-vuotisjuhla. Tilaisuuden johti taitavasti Kotikirkon pastori Petri Kosonen. Pääpuheen piti vieraileva puhuja Martti Kallionpää. Musiikista huolehtivat Kotikirkon soittajat, kuoro ja solistit.

Petri aloitti tilaisuuden lukemalla Raamatusta 2 Tim. 2:13: "Jos kestämmme lujina, saamme myös hallita hänen kanssaan. Jos kiellämme hänet myös hän on kieltävä meidät." Jumalan uskollisuuden tähden Kotikirkko on vielä täällä ja uskon, että paras aika on edessä, jatkoi Petri." Näiden alkusanojen jälkeen lauloimme yhdessä "Uskollisuutesi suuri on Herra". Ei olisi voitu valita osuvampaa laulua. Kotikirkon entisistä ja nykyisistä laulajista koottu "suurkuoro" esitti kaksi laulua "Laula Herran rakkaudesta", Lasse Niemisen johdolla, tyttärensä Heidi Wivolinin säestäessä pianolla ja Reino Kukkamaan johtamana "Kyynelein kylvävät", Lassen säestäessä. Lake Worthin pormestari, René Varela, toi tervehdyksensä ja onnittelut omasta ja kaupungin puolesta.

- 40 vuotta on pitkä aika. Minusta se tuntuu ikuisuudelta, koska olen itse 41-vuotias. Koko kaupunki juhlii kanssani sitä, että olette löytäneet kodin. Te olette olleet pilarina suomalaisille ja myös koko kaupungille.

Peter Mäkilä, Suomen kunniakonsuli,

toivotti Jumalan runsasta siunausta seurakunnalle omasta ja vaimonsa Arjan puolesta. - Olen asunut monissa suomalaisyhteisöissä ja tiedän, miten tärkeää on, että me suomalaiset teemme työtä yhdessä toistemme kanssa, ja julistamme Jumalan Sanaa suomen kielellä. Teidän musiikki-voimanne, erityisesti kuoro, on tunnettu muuallakin maailmassa suomalaisten keskuudessa. Puheenvuoronsa yhteydessä Peter toi seurakunnalle lämpimät onnittelut pääkonsuli Ritva Jolkkoselta New Yorkista. Pääkonsuli Jolkkosen mielestä on tärkeää, että pidämme yllä suomalaisten kirkkojen toimintaa. Myöskin suurlähettiläs

Pekka Lintu Washingtonista, oli lähettänyt onnittelunsa ja toivotti jatkuvaa menestystä juhlivalle seurakunnalle.

Seuraavaksi saimme kuulla Floridan "tyttötrion" (Anita Vani, Raakel Kumpulainen, Helena Riihiaho) esittämänä kauniin ja sointuisan laulun "Niin kuin säteet auringon". Lake Worthin Suomi-talon onnittelut toi tilaisuuteen puheenjohtaja Tapio Salin ja vaimonsa Anja. Kerhotalon edustajana, Kaija Kalervo toivotti paljon onnea seurakunnalle rahalahjoituksen myötä.

Seuraavaksi saimme kuulla Kotikirkon perustajajäsenen, veli uskollinen" niin kuin

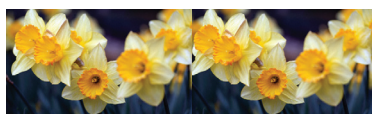
Petri häntä kutsuu, Reino Iskaniuksen esittävän sanoittamansa ja säveltämänsä laulun "Suuri on joukko taivaassa", säestäen kitarallaan. Reino kertoi: "On jo kauan aikaa siitä, kun muutimme tänne Lake Worthiin. Ehdimme asua räällä kolmesen vuotta ennen kuin seurakunta perustettiin vuonna 1971. Olemme olleet mukana aina siitä asti."

Lasse Nieminen, seurakunnan pitkäaikainen ja uskollinen jäsen, luki meille laatimansa mielenkiintoisen historiikin Kotikirkon 40-vuotistaipaleelta. Lassen lulessa muistiinpanojensa, saimme seurata Miika Mäkilän kokoonpanemaa kuvakerromusta seurakunnan vaiheista, heijastettuna kirkon etuosan seinään.

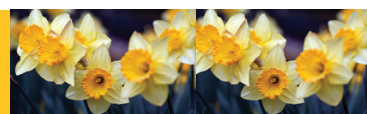
Petri luki tilaisuuteen tulleet tervehdykset, joiden joukossa oli myös onnittelut entisiltä Kotikirkon työntekijöiltä. Pastori Erkki Ahonen toi omasta ja vaimonsa Taimin puolesta onnen- ja siunauksentoivotukset. Erkki sanoi: "Sitä kodinlämpöä, mitä saa tuntea siirtolaisseurakunnissa, ei voi tuntea missään muualla maailmassa." Paavo Korpela, suomalaisten Helluntaiseurakuntien esimies ja myös muiden seurakuntien edustajat toivat onnittelut sanoin, kukin ja kortein.

Juhlan pääpuhujana, Martti Kallionpää, toivotti seurakunnalle siunausta omas-

Jatkuu sivulla 2

Hyvää pääsiäistä!

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8
TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555
E-MAIL: editor@todistaja.com

Päätoimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Rahastonhoitaja/ Treasurer

Anne Kusmin

Oikoluku

Airi Tomminen, Helena Rantanen,
Terttu Karhinen, Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittajat

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ
Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$35.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$40.00.

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$45.00

USA: US \$40.00

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$45.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 40 euroa.

Muista maista:

CAD \$45.00, US \$45.00 tai 40.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

E MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylviarukkila@sympatico.ca

\$4.00 (HST INCL.) 3.50 euroa

HST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

We acknowledge the financial support of the
Government of Canada, through the Canada
Periodical Fund (CPF) for our
publishing activities

Canada

JATKOA ETUSIVULTA

Paavo Korpela

ta, vaimonsa ja Seinäjoen seurakunnan puolesta. Martti teroitti, "Seurakunta tulee aina voittamaan. Seurakuntaa on yritetty hävittää, mutta se nousee aina. Jumalan seurakunnat kasvavat kaikkialla, ympäri maailmaa. Työ menee eteenpäin. Martti jatkoi puhettaan, tekstinään 1 Aikakirja 4:9-10. Tässä Raamatun kohdassa voimme lukea Jabeksesta. Hänen elämässään ja perhees-

Kaija Kalervo

sään oli kipuja. Martti muistutti meitä lukemansa perusteella, kipukohtia tulee seurakunnankin elämässä, mutta Jumala haluaa auttaa meitä niissä. Jabes oli rukouksen ihminen. Hän huusi avuksi Israelin Jumalaa. Rukoileva seurakunta on voittava seurakunta. Mitä enemmän

René Varela

Peter Mäkilä

Martti Kallionpää

Lasse Nieminen

Reino Iskanius,

Seppo Hartikainen

seurakuntana rukoillette, sitä enemmän näette Jumalan ilmestymistä, rohkaisi Martti. Jabes pyysi Jumalalta kolmea asiaa. 1) "Jospa Sinä siunaisit minua." Jokainen meistä ja jokainen seurakunta tarvitsee siunausta. Jos ei Herra anna siunausta, ei tapahdu mitään. Joskus jopa unohdamme sanoa: "Jumala siunaa minua." 2) "Jospa Sinä laajentaisit minun alueeni." Jumalan työllä on aina halu laajentua. Olemme saaneet kotiseurakunnassani, Seinäjoella laajentua, erikoisesti lastentyö. Mutta tarvitsemme Jumalan kättä tässä asiassa, sillä se ei tapahdu ihmisvoimalla. Saakoon Ju-

malan käsi liikkuu täällä Floridassa. 3) "Pääsisin kipuja kärsimästä." Olemme menossa mielenkiintoiseen maailman-aikaan. Jumalan käsi liikkuu parantamisen ja pelastaen. Jumalan käden voimaa ei voi mikään pysäyttää. Jumala varjellee ja auttakoon meitä. Jumala antoi Jabeksen pyyntöjen toteutua. Saakoon Hän antaa Jabeksen pyyntöjen toteutua tämän seurakunnan keskeillä. Viimeiseksi värikkään tervehdyksen toi Lake Worthin St. Andrew Luterilaisen Seurakunnan kirkkoherra Seppo Hartikainen, vaimonsa Leenan kanssa. Erkki Ahonen kajautti ilmoille laulun "Olen kuullut Mooseksesta", jonka kertosäkeistöön saimme kaikki tulla mukaan

voitonriemuksella taputtaen tai kädet kohotettuina. Sanan ja laulun täyteisen ohjelman jälkeen saimme nauttia maukkaasta juhla-ateriasta. Kiitos kaikille keittiössä uurraneille rakkauden työstänne ja erityisesti Kai Niemiselle, joka oli päävastuussa ruokailun onnistumisesta. Sinikka Toikkanen ja Else Minkkinen olivat taitavasti koristelleet pöydät kauniilla ruusuilla sekä sisällä että pihalla, mikä lisäsi myös juhlatunnelmaa. Jälkiruukiksi tarjottu suussa sulava kermakakku ja hyvät kahvit kruunasivat 40-vuotisjuhlan onnistumisen.

OUTI ALOPAEUS

SANNA MUTKA

Lake Worthin soittoryhmä

Bassokitara: **Kai Nieminen**, Kitara: **Kari Arponen**, Rummut: **Robert Nieminen**, Piano: **Lasse Nieminen**, Haitari: **Paavo Kukkaro**, Viulu: **Pirjo Pedersen**.

TALVIPÄIVÄT LAKE WORTHISSA 2011

"Eilen, tänään ja iankaikkisesti!" (Hepr. 13:8)

AVAJAISJUHLA

Niin alkoivat taas talvipäivät. Kanadan ja USA:n pohjoisosien auringonpalvojat olivat kokoontuneet au-

rinkoiseen Floridaan. Olipa Suomen pakkasistakin lähtenyt pakoon muutama. Tietysti paikalla oli sieltä kutsuttu veteraanisaarnaaja Martti Kallionpää adjutantteineen. Oli ajateltu, että Seinäjoen herätyshenki tarttuisi tänne meren taakse.

"He saapuvat juhlimaan" kaikui Kotikirkon holveissa. Juhlien isäntä, **Petri Kosonen** kertoi seurakunnan paaston ja rukouksen päivien puolesta 40 päivää. Juhla-kuoro lauloi mahtavasti **Reino Kukkamaan** johdolla. **Kari Niemi** oli tullut Martti Kallionpään tueksi. Hän kertoi Jumalan ihmeellisestä johduksesta elämänsä varrella.

Martti Kallionpää oli valinnut tuhlaajapojan puheensa aiheeksi. Oliko hän kuvitellut juhille saapuneen paljon uskosta osattomia. Ei! Uskovaiset tarvitsevat tuhlaajapojan mieltä. Hän toi esille kolme asiaa, mitkä tuhlaajapoika koki. 1. Hän meni itseensä. Uskovaisen tulee koetella tilaansa. Monessa asiassa on korjaamisen varaa. 2. Tuhlaajapoika sai kokea olevansa rakastettu. Niin Jumala rakasti meitä, että antoi Poikansa syntiemme sovituks-

si. 3. Tuhlaajapoika sai kokea olevansa arvokas. Hän sai sormuksen, uudet vaatteet ja pidot. Uskovainen on Isälle arvokas. Olemme perillisiä, papillista sukua. Alttarihetki antoi monille mahdollisuuden tulla Isän luokse saamaan rakkautta ja arvontantoa. Talvipäivät olivat alkaneet odotavassa ja rohkeassa hengessä.

Floridan muusikot: Kuoron johtajat: Reino Kukkamaa ja Lasse Nieminen. Piano: Lasse Nieminen ja Heidi Wivolin, Pasuna: Reino Kukkamaa, Kitara: Kari Arponen, Bassokitara: Kai Nieminen, Rummut: Robert Nieminen ja Rauno Toikkanen, Haitari: Paavo Kukkaro, Viulu: Pirjo Pedersen. Ylistysryhmän säestäjät: Petri Kosonen, Jenni Minkkinen, Kai Nieminen ja Rauno Toikkanen. Solistit: Jenni Minkkinen, Johanna Lassila, Anne Cline. Projektorin käyttö: Satu Mangs, Äänentoisto, miksaus ja äänitys: Jaakko Toikkanen, Joel Toikkanen, Jerry Puranen, Teemu Minkkinen.

MUISTIIN MERKINNYT: TIMO HAAPALA

KUVAT: SINIKKA TOIKKANEN, JUHANI WAARNA, ESTHER HAAPALA, OUTI ALOPAEUS

PERJANTAI

Aamunavauksen johti **Rudy Hyvärinen**.

Kokous alkoi ylistyksellä ja kiitoksella Petri Kososen johdolla. Martti Kallionpää piti ensimmäisen opetuksen. Hän kysyi: "Mitä merkitsee olla Jumalan sydämen mukainen kaikessa? Miksi Daavid oli Jumalan sydämen mukainen mies?" (1 Sam). Jumala tutkii kaikki sydämet. Ps. 89:21: "Olen löytänyt palvelijani Daavidin." Miksi Jumala valitsi Daavidin? Jumala löysi puhtaan nuorukaisen. Jeesus sanoo: "Autuaat ovat puhdas sydäminen sillä he saavat nähdä Jumalan." Ensimmäinen asia oli, että Daavidilla oli puhdas sydän. Jumala auttakoon meitä, että voisimme säilyttää puhtaan elämän. Toinen syy: Daavidilla oli palvelijan sydän. Jumala etsii tänään palvelijoita. Kolmas syy: Daavidilla oli hyvä todistus ulkopuolisilta ihmisiltä. Meitä seurataan ja meidän elämäämme tarkkaillaan. 1 Sam. 17. Daavid oli tuonut eväitä veljilleen, mutta hänen oma veljensä Eljab vihastui häneen. Jumalan sydämen mukainen mies pystyy vastaanottamaan kritiikin, vaikka se ei olekaan helppoa. Daavid kääntyy pois siitä tilanteesta ja ne loukkaavat sanat eivät saaneet otetta hänen sydämessään. Daavid oli rohkea, tuki heikolle, hänellä oli herkkä omatunto, hän kysyi Herran mielipidettä valinnoissaan, hänellä oli laupias sydän ja hänellä oli antajan sydän, Daavid oli Jumalan sydämen mukainen mies.

Martti Kallionpää jatkoi opetusta Daavidista (2 Sam. 23:14-17). Tässä Daavid on kuninkaana. Hän halusi vettä Betlehemin kaivosta. Daavid ei määrännyt sotilaitaan hakemaan hänelle vettä, niin kuin ei evankeliumikaan pakota meitä tekemään, olemme vapaaehtoisesti mukana. Kolme miestä kuuli Daavidin kutsun, tulivat ja sitoutuivat kuninkaan asian hyväksi. Ihmiset eivät tänä päivänä halua sitoutua seurakuntiin. Sitoutuneita ihmisiä tarvitaan Hänen työhönsä. Mitä se merkitsi näille kolmelle miehelle? Heidän piti unohtaa kaikki muu...Kuninkaan asia oli kaikkein tärkein. Seurakunta on kuninkaan asialla ja sen

tähden sen tulee toteuttaa Jumalan käskyä. Seurakunnan voima on keskinäinen yhteys, jossa tuemme toinen toistamme. Nämä miehet eivät olisi koskaan saaneet tehtävää hoidettua, jos he olisivat riidelleet. Nämä kolme miestä kävivät taisteluun yksimielisesti. Sanassa sanotaan, että he murtautuivat läpi filistealaisten leirin, ammensivat vettä, kantoivat ja toivat Daavidille. Kuningas Daavid tajusi että nämä miehet olivat valmiita kuolemaan, koska he rakastivat kuningasta. Rakkaus on valtava voima ihmisten keskellä. Miksi olemme mukana evankeliumin työssä? Sen tähden kun Hän on ensin rakastanut meitä.

Paavo Korpela piti iltapäivän opetustunnin. **Beverly Laakso** johti meidän ylistykseen, ja lauloi myös kauniin laulun "Sama vanha ristin puu".

Paavon aiheena oli Jumalan Sanan lu-

Rudolph Hyvärinen

Kari Niemi

Beverly Laakso

kohtaamiseen. **Outi Alopaeus** sai vuoron laulaa ja tuoda terveiset Victorias-ta ja Vancouverista Todistaja-lehden kotipaikasta. Todistaja täytti 85 vuotta, elää yhä ja lentää

keminen. Tämä on Jumalan ilmoitus ja siinä on jotakin meille kaikille. Otetaan Jumalan Sana uudelleen arvoonsa, koska se on sen arvoinen. Raamattu on eniten ostettu kirja vielä tänä päivänä. Kun Jeesus oli erämaassa, pahalaisen kiusattavana, Hän vastasi paholaiselle, että ihminen ei elä ainoastaan leivästä vaan jokaisesta Sanasta, joka Hänen suustaan lähtee. Sana rohkaisee ja ravitsee. Hes. 3:1-4. Jumala käski Hesekielin syödä Jumalan Sanan. Uskon, että Jumala tarkoitti tällä, että se Sana tulee osaksi meistä. Anna sen uskomus sulautua. Meidän uskomme kasvaa Jumalan Sanan kuulemisessa (Room. 10:17). Sana on terävä miekka (Hep. 4:12). Sana valmistaa ja rakentaa meidät kaikkiin hyviin tekoihin (2 Tim. 3:17). Jos rakastat Jumalan Sanaa, se mitä teet menestyy (Ps. 1:3). Jeesus voitti kiusauksen Sanalla. Paavo haastoi juhlaansa lukemaan enemmän Raamattua. Jumalan Sana on aarre!

JUMALAN KOHTAAMISEN ILTA!

Toki Jumala oli ilmestynyt aikaisemmin tilaisuuksissakin, mutta piti odottaa vielä lisää. Yleisöäkin oli entistä enemmän. Shalom-tervehdys kaikui **Klaus Lehtimäen** huulilta. Hän vakuutti Jumalan kohtaamisen olevan todella mahdollista. "Nimi yli kaikkien on Jeesus." Tuon laulun myötä todettiin, että Jeesus on välimies Jumalan

eri puolille maailmaa. Outi kehotti muistamaan lehteä kirjoituksilla; uskoontulokokemuksia, runoja ja "hetkiä elämässä". Kaikki voimme tukea taloudellisesti, vaikka emme osaisi kirjoittaa riviäkään. Tilaa lehti, niin saat lukea kirjoittajien satoa. Lopuksi Outi painotti esirukouksen merkitystä kaikessa.

Kotikirkon **Anne Cline, Jenni Minkkinen** ja **Johanna Lassila** johdattivat yleisön ylistykseen. Ei tarvitse ihmetellä Petri Kososen innostusta pianon äärellä, kun on ylistyksestä kyse. Martti Kallionpää nousi kolmannen kerran puhujan paikalle. Hän sanoi heti tunteneensa Jumalan Hengen kosketuksen. Martti kertoi uskovaisen ihanaa osasta Jumalan yhteydessä. Se ei ole kiinni rikkaudesta tai köyhyydestä, terveydestä tai sairaudesta, korkeasta asemasta tai alhaisuudesta, ei mistään. Uskovaisella on mahtava tulevaisuus. Martti vei meidät Gideonin viinikuurna. Jumala ilmestyi hänelle ilmoittaen uuden vaiheen alkavan. Mikä on sinun viinikuurnasi? Jumala voi tänä iltana antaa uuden elämän tilanteen. Tänä iltana voidaan aloittaa alusta tai saada uuden innon, rohkeuden elää. Älä polje enää epäuskon kuurna, kuten Aabraham Saaran ollessa 90-vuotias. Mahdotonta oli saada perillistä. Jumala antoi Aabrahamille uskonhengen. Monet saivat kohdata Jumalan uudella tavalla.

MUISTIIN MERKINNYT: TIMO HAAPALA

Mitä Jeesus tekisi tässä?

Johanneksen evankeliumin 13. luku kertoo meille miten Jeesus ennen pääsiäisjuhlaa osoitti rakkautta omiansa kohtaan ja myös osoitti heille rakkautta loppuun asti.

Jeesus nousi ehtoolliselta ja riisui vaippansa, otti liinavaatteen ja vyöti sillä itsensä. Sitten hän kaatoi vettä pesumaljaan, ja rupesi pesemään opetuslastensa jalkoja ja pyyhkimään niitä liinavaatteella, jolla oli vyöttäytynyt. Pietari seurasi tilannetta, ja niin Jeesus tuli Pietarin kohdalle, ja tämä sanoi hänelle: "Herra, sinäkö peset minun jalkani?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Mitä minä nyt teen, sitä et nyt kysitä, mutta vastedes sinä sen ymmärrät." Mutta Pietari sanoi hänelle: "Et ikinä sinä saa pestä minun jalkojani." Jeesus vastasi hänelle: "Ellen minä sinua pese, ei sinulla ole osuutta minun kansani. Pietari sanoi hänelle: "Herra älä pese ainoastaan minun jalkojani, vaan myös kädet ja pää." Kun Jeesus oli pessyt heidän jalkansa, kysyi Hän heiltä: "Ymmärrätekö, mitä minä olen teille tehnyt? Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein sanotte, sillä se minä olen. Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat, sillä minä annoin teille esikuvan, että te myös niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt. Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei ole palvelija herraansa suurempi, eikä lähettiläs lähettäjäänsä suurempi."

Kun luin tämän Raamatunkohdan, niin sydämeni iloitsi ja kiitti Jeesusta siitä miten valtava Hän on. Jeesus on Kuningasten Kuningas ja Herrojen Herra. Hän asuu meidän sydämissämme. Kuinka monta kertaa me unohtamme kaan sen. Jeesus tiesi mitä hänellä oli edessään. Pietari lupasi antaa henkensä Jeesuksen edestä. Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ei laula kukko, ennenkuin sinä minut kolmesti kiellät."

Jeesus pesi Pietarin jalat. Hän tiesi, että Pietari kieltää hänet kolmesti. Jeesus tiesi myös Juudas Iskariotin ajatukset ja aiheet, kuinka hän kavaltaisi Jeesuksen, mutta Jeesus pesi myös hänen-

kin jalkansa. Kun Jeesus oli pessyt opetuslastensa jalat, sanoi hän heille: "Ymmärrätekö, mitä minä olen teille tehnyt? Te puhuttelette minua opettajaksi ja Herraksi, ja oikein te sanotte, sillä se minä olen. Jos siis minä, teidän Herranne ja opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, olette tekin velvolliset pesemään toistenne jalat. Sillä minä annoin teille esikuvan, että myös te niin tekisitte, kuin minä olen teille tehnyt."

Onko niin, että mekään emme ymmärrä tätä esikuvaa, jonka Jeesus meille jätti. Ellen minä sinua pese ei sinulla ole osuutta minun kanssani. Tämä esikuva koskee varmasti myös meitä. Ellämme "pese" toinen toistemme jalkoja, onko niin, ettei meillä ole osuutta Jeesuksen kanssa? Herra Jeesus pesi kaikkien opetuslastensa jalat. Hän jätti meille esikuvan, kuinka meidän tulee olla lä-

himmäistemme kanssa. Se on meidän velvollisuutemme nöyrytyä ja lähestyä lähimmäistämme. - Meillä ei varmaan ole sellaista lähimmäistä, kuin Jeesuksella oli, joka oli Hänen seurassaan joka päivä ja kuitenkin petti Mestarinsa rahasta... Jeesus pesi myöskin hänen jalkansa. Mutta meillä voi ehkä olla ystäviä, jotka ovat mielestämme huonoja ystäviä; eivät huomaa meitä, eivätkä puhu meille. Nyt on aika sopia asiat. Älä odota, että tuo ystävä lähestyy sinua, vaan sinun ja minun tulee "pestä" tämän lähimmäisemme jalat. Se on meidän velvollisuutemme niin kuin Jeesus sanoi.

Kun Pietari oli kieltänyt Jeesuksen, niin hän muisti Jeesuksen sanat ja ratkesi itkuun. Hän huomasi, mitä hän oli tehnyt. Kun Jeesus oli kuollut, ilmestyi enkeli Marialle haudalla ja sanoi, että sano Jeesuksen opetuslapsille ja Pietarille, että menevät Galileaan, siellä he saavat nähdä Jeesuksen. Pietarista tuli voimakas ase Herran käyttöön ja mekin saamme lukea Raamatusta kuinka Pietari ensimmäiseksi julisti evankeliumia meille pakanoille.

Jeesus sanoo Joh. 16:7,8: "...teille on hyväksi, että minä menen pois. Sillä elen minä mene pois, ei Puolustaja tule teidän tykönnä; mutta jos minä menen, niin minä hänet teille lähetän. Ja kun hän tulee, niin hän näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion. Joh. 16:13-15: "Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkien totuuteen. Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille. Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sen tähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille." Nyt on meidän aikamme laittaa lamput kuntoon, sillä Jeesus tulee pian (Matt. 25:1-3).

MATTI PASIVIRTA

Yksinäiselle

*Niin yksin usein on ihminen,
Vaikka toisten matkassa kulkien.
Ei löydy joukosta ystävää,
Joka murheitasi vois 'ymmärtää,
Jolle taakkasi voisit keventää.
On kuitenkin Jeesus, Vapahtajamme,
Ain' valmiina kuulemaan murheitamme,
Koska kokenut itse on kaiken sen,
Ja itsekin ollut ihminen.*

*Vaikka tuli hän tänne omiensa luo,
Eivät omakseen häntä tunteneet nuo.
Hän kävi taistelun viimeisen,
Öljyputarhassa Getsemanen.
Ja hän kaipasi lohtua ystävien,
Jotka torjuivat senkin – nukkuen.
--- Oi kuinka hän olikaan yksinäinen!*

*Hän nähdä sai Juudaan, kavaltajan
Hänet hopearahoihin vaihtavan.
Ja Pietarin, läheisen ystävän
Siellä kolmesti hänet kieltävään.
Hän kulki tien Golgatan yksinään,
Itse kantaen raskasta ristiään.
Hänet siellä ristille naulittiin
Meidän synteimme tähden tuomittiin.
Päivä peittyi synkkään pimeyteen
Ja hän tunsu jo Isänkin hyljänneen
Suunsa aukaisi huutoon tuskaiseen:
"Eli, Eli, lama sabaktani"
Miksi hylkäsit minut Jumalani!
----- Hän, joka kävi läpi kaiken tämän,
Hän kyllä ymmärtää ihmisen hädän.*

H. Koivistoinen

PELASTUS JEESUKSESSA

Joitakin aikoja sitten nousi mieleeni ajatuksia Jeesuksesta. Mitä hän teki? Mitä hän joutui kärsimään meidän pois langenneiden ihmisten tähden? Hän kärsi syntiemme tähden, että meillä olisi mahdollisuus päästä osallisiksi iankaikkisesta elämästä. Ef. 2:8-9 sanotaan: "Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta – se on Jumalan lahja - ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi."

Jeesus taipui Isän tahtoon ja ristin kuolemaan valmisteen näin tien, että me voimme armosta osallisiksi pääseinä kokea pelastuksen. Miksi näin? Siksi, ettemme etsisi hyviä töitä emmekä ansioita. Syntiinlankeemuksesahan ihminen poikkesi pois Jumalan yhteydestä. Kun ajattelemme ja pohdimme näitä asioita, mieleen nousee yhdeksän asiaa Jeesuksesta, jotka haluan jakaa kanssasi.

Jeesus tuli maailmaan köyhäksi. Hän syntyi halpaan talliin eläinten tiloihin. Hän ei syntynyt kuninkaan palatsiin eikä hienoihin oloihin vaikka oli Kuningasten Kuningas ja Jumalan Poika. Miksi hän syntyi näin köyhäksi? Siksi, että me voisimme olla rikkaita. Sillä, kun

omistamme hänet henkilökohtaisesti omana Vapahtajanamme, olemme rikkaita. Joku, jolla on kaikkea tätä näkyvää ajallista voi ajatella olevansa rikas. Mutta, ystäväni, jos sinulla ei ole Jeesusta Kristusta elämässäsi, sinä et ole rikas. Sinulta puuttuu vielä kaikkein tärkein ja kaalein aarre. Se on Jeesus Kristus.

Hän oli kipujen ja sairauden tuttava. Jeesus tietää ja ymmärtää meidän ahdistuksemme ja kiusauksemme. Hän tietää meidän kipumme ja sairautemme. Olihan hän ihmisten maailmassa, kuitenkin ilman syntiä. Sen tähden meillä on mahdollisuus kokea täysi terveys. Häntä pilkattiin ja häväistiin. Syljettiin. Kruunattiin piikkikruunulla. Huudettiin ja herjattiin. Kaiken tämän hän kävi läpi, että meillä olisi nyt mahdollisuus saada hänen ansionsa kautta kuihtumaton seppel kerran kirkkaudessa.

Hän oli hiljainen, eikä suutansa avannut. Miksi? Siksi, että me saisimme oikeuden puhua hänen rajattomasta rakkaudesta. Hänet sidottiin vangin tavoin, vaikka hänestä ei löytynyt syytä. Meidän tähtemme, että Hänessä olisimme vapaita. Hänet piestiin meidän tähtemme.

Matt. 27:46 sanotaan: "Ja yhdeksännen hetken vaiheilla Jeesus huusi suurella äänellä sanoen: "Eeli, Eeli,

lama sabaktani? "Se on: Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Jumala aivan kuin hylkäsi oman poikansa, kun meidän kaikkien synnit heitettiin hänen harteilleensa. Meidät hyväksytään Jeesuksen sovitusuuden perusteella, kun otamme pelastuksen vastaan.

Hänet ristiinnaulittiin. Hän alistui siihen meidän tähtemme, että me saisimme pukeutua uuteen ihmiseen hänen kauttansa. Hänelle annettiin ruoko käteen, ei sauvaa, vaan ruoko, että me saisimme voittajan palmun. Hän antoi henkensä ja alistui kuolemaan, hamaan ristin kuolemaan, että minulla ja sinulla, ystäväni, olisi mahdollisuus saada iankaikkinen elämä hänen kauttansa.

Kaiken tämän edellä kertomani Jeesus teki, että meillä häneen uskomalla olisi varmuus: pääsy taivaan kirkkauteen. Hän rakastaa niin paljon meitä ihmisiä, jotka olemme luodut hänen kuvakseen. Hän antoi henkensä. Jumalan sana lupaa meille Joh. 6:37: "Kaikki, minkä Isä antaa minulle, tulee minun tyköni; ja sitä, joka minun tyköni tulee, minä en heitä ulos."

Tänään tuo lupaus on voimassa, koska elämme armon ajassa. Jeesus tarjoaa pelastusta ja uudistusta sinulle juuri nyt. Ei riitä, että kerran vuosia sitten olet tullut uskoon, vaan meidän täytyy uudistua ja uudistaa liittomme päivittäin.

ARJA LAHTINEN

Lauantai

Lauantaiamuna saimme nauttia väkevää Sananaamiaista.

Ensimmäisen osuuden johti Lake Worthin Kotikirkon diakoni **Pasi Koivunen**, ja laulu- ja ylistysosuuden johti **Beverly Laakso**. Pasi luki sananpaikan 2. Kun 7:3, joka kertoo neljästä pitalisesta miehestä, jotka sa-

misiksi. Sairaus ja nälkä saivat nämä neljä miestä liikkeelle. Pasi sydämen kehoitus oli: "Käykäämme yhdessä "käsiyntyssä" eteenpäin, rakkaudessa toinen toistamme kantaen." Mikä saa sinut tänään liikkelle?

Seuraavaksi oli Sanan-aamiaisen tarjoiluvuorossa Vancouverin Kotikirkon, inspiroiva ja värikäs pastori **Klaus Lehtimäki**. Hän herätteli meitä sanoilla: "Me tarvitsemme Jumalan Sanaa päivittäin."

kauttamisemme perusta. Panemme toivomme Häneen, joka kuoli meidän ja koko maailman syntien edestä; Häneen, joka herätettiin ylös kuolleista lupauksen mukaan. Uskossa saamme pääsyn armoon, jossa voimme seisoa lujina. Myös meidän motiivinamme tulisi olla jumalallinen rakkaus; pystyä sitä antamaan, saada sitä myös osaksemme seurakunnassamme, tuntee sellaista "varmaa" ensirakkautta, kuin tunsimme silloin uskoontullessamme. Loppusanoissa Klaus rohkaisi meitä: "Olkaamme kaiken keskellä toiveikkaita, eläkäämme todellista elämää Jeesuksen seurassa ja antakaamme kunnia Hänelle, joka antoi itsensä lahjaksi ja uhriksi meidän edestämme."

MUISTIINPANO: SANNA MUTKA

Klaus Lehtimäki

Rauno Toikkanen

Jenni Minkkinen

noivat toisilleen: "Mitä me tässä istumme kunnes kuolemme. Tulkaa, siirtykäämme aramilaisten leiriin, ja jos he jättävät meidät eloon, niin elämme ja jos surmaavat, niin kuolemme." Ja he menivät. Tämän luetun perusteella, Pasi halusi kiinnittää huomiomme siihen, kuinka Jumala käyttää erilaisia tapoja saadakseen meidät liikkeelle valtakuntansa työn eteenpäin vie-

Opetus perustui Roomalaiskirjeen lukuihin 4 ja 5, joissa meille opetetaan vanhurskaudesta ja vanhurskauttamisesta. "Sillä se lupaus, että Abraham on perivä maan, ei tullut hänelle lain kautta vaan uskonvanhurskauden kautta" (Room 4:5). Abraham uskoi Jumalaa ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. Usko, jota ei voi sammuttaa, jota eivät varjot peitä, on meidänkin vanhurs-

Marko Selkoma

YHTEYDEN JUHLA & EHTOOLLINEN

Rudy Hyvärinen johti yhteyden- ja ehtoollisjuhlan. Rudy muistutti meitä, että Jumalan rakkaus on niin syvä ettei kukaan voi mennä sen alta ja rakkaus niin korkea, ettei kukaan voi sitä ylittää. Jumala rakastaa jokaista, ja Jeesus kävi ristille että meillä olisi yhteys Häneen. Musiikkipuolen hoitivat **Johanna Lassila** ja ylistysryhmä, **Jenni Minkkinen** ja **Rauno Toikkanen**. Seuraavaksi Jenni Minkkinen lauloi kauniin soolon "Mun tähteni". **Marko Selkomaan** puheen aiheena oli "Jumalan nimet rohkaisevat". Puhe ilmestyy kokonaisuudessaan myöhemmässä painoksessa.

Paavo Korpela johti ehtoollishetken ja luki 1 Kor. 11:23. Voimme tulla Jumalan kasvojen eteen sillä Hän on lähellä. Meillä on tilaisuus tutkia itseämme. Olemme läheisen, armahtavan Herran edessä, joka tuntee meidät. Osallistumme hänen vereensä ja ruumiiseensa, jossa on meidän toivomme, ilomme ja rauhamme.

Paavo Korpela

Musiikkijuhla

Anita ja Alissa Vani

Reino Kukkamaa

Musiikkijuhlan teemana oli ”Hengellistä musiikkia laidasta laitaan”. Juhla alkoi **Marko Selkomaan** tervetulosanoilla. Aloitimme yhteisellä laululla ”Niin kuin lähde taivahainen”. Kuoro jatkoi lauluilla ”Soita pasunaa Siionista” ja ”Turvaa ristiin Jeesuksen” **Reino Kukkamaan** johdolla, soittoryhmä mukana. Reino Kukkamaa soitti myös mukana pasunalla. **Anita ja Alissa Vani** lauloivat dueton ”Mua Jeesus rakastaa”. Oli sulosta katsoa, kun äiti ja tytär lauloivat yhdessä. Alissalla on myös ihana, kirkas lauluääni niin kuin äidillään. **Helena Riihiaho** lauloi laulun, jonka hän oli itse kirjoittanut ”Anna vaan”. Seuraavaksi saimme kuulla **Juhani Waarnan** todistuksen. Hän sanoi: ”Hengellinen laulu koskettaa” ja kertoi miehestä jonka nimi oli Pekka. Juhani oli tavannut Pekan Pariisissa ja jutellut hänen kanssaan 7 tuntia. Vuosia myöhemmin, kun olimme Amerikassa, kertoo Juhani, tämä sama mies soitti minulle ja kertoi kuinka hän oli herännyt eräänä yönä ja radiosta kuului musiikkia. Hän oli mennyt ulos ja ihmetellyt, kun sama musiikki kuului myös ulkona. Pekka päätti lähteä Floridan Kotikirkkoon ja sinä iltana puhuja oli sanonut, että Jumala puhuu jollekin henkilölle tänä iltana. Pekka

Erkki Ahonen

Samuli Siren

Tyttötrio: Raakel Kumpulainen, Helena Riihiaho, Anita Vani

Petri Kosonen

kertoi, että se puhe oli hänelle ja sinä iltana hän antoi elämänsä Herralle. Puheen jälkeen kuoro oli laulanut saman laulun minkä hän oli kuullut silloin yöllä radiossa.

laulaa”. Saimme jälleen kerran nauttia Floridan rikkaista musiikkivoimista.

Tämän ihmeellisen todistuksen jälkeen **Samuli Siren** lauloi sopivan laulun ”Kosketa minua henki” soittoryhmän säestämänä. Lake Worthin mahtava kuoro lauloi kaksi laulua, **Sinikka Puranen** solistina. Toinen laulu ”Uusi Luomus” oli sama laulu, jonka Juhani ystävä Pekka oli kuullut soivan silloin yöllä.

Floridan tyttötrio johon kuului **Anita Vani, Raakel Kumpulainen** ja **Helena Riihiaho** lauloi ”Kaunis maa” ja myös Anita Vani kirjoittaman ”Kohta lentää saan”. Sitä seurasi **Liisa Niinisen** soolo ”Lähemmä Jeesus”. **Petri Kosonen** jatkoi laulamalla oman laulunsa ”Herra on Paimeneni” ja sen jälkeen **Beverly Laakso** lauloi ihanan sikermän, ”Maan korvessa” ja ”Jossakin on taivas”. **Erkki Ahonen** oli illan puhuja. Hän lauloi pidetyn ”Kanjoni” laulun soittoryhmän säestessä. Erkki luki Ps. 40. Hän teroitti, että ”on taivas” ja meitä kutsutaan Jumalan valtakuntaan. Kaikki on tehty vamiiksi, että sinä pääsisit taivaaseen. Jeesus kuoli ristillä puolestasi. Erkki kysyi: ”Miksi Jumala on näin paljon tehnyt meidän edestämme?” Koska olemme hänelle tärkeitä. Jeesus on maksanut täyden hinnan ja Hän tahtoo antaa sinulle pelastuksen. Kuoro lauloi vielä pari laulua ”Luoja kuva” ja vanhan tutun ”Olen kuullut” jossa **Lauri Kanervikkoaho** lauloi soolon. Valtavan musiikki-illan päätteeksi lauloimme vielä kaikki yhdessä reippaan ”Uutta virttä nyt

Kuin punainen lanka

Nuorten kokous 1976-77. Anita Riihiahio, Sade Koivukangas, Helena Karhinen, Lea Iskanius, Nora Certisimo, Leena Lassila, Risto Nivala.

Floridan Talvipäivillä istuin väliajalaa pöytään, jonka ympärillä oli kauniita naishenkilöitä. Puhellessamme kävi ilmi, että he ovat keskenään hyviä ystäviä jo vuosien takaa, asuneet nuorena Lake Worthissa ja olleet mukana suomalaisessa toiminnassa. Tänään he asuvat eri paikkakunnilla. Saatte tässä haastattelussa lukea miten heidän kokemuksissaan kulkee kuin punainen lanka, yhdistäen heitä vielä tänä päivänä. Kaikki neljä kuin yhdestä suusta, kertoivat miten valtavaa oli nähdä kun vuonna 1975 kirkkoa alettiin rakentaa, ja se kulmakivi laitettiin paikalleen. Siinä he katsoivat, itkivät ja rukoilivat ja jokainen puhalsi yhteen hiileen. Mikä ihana asia oli nähdä kuinka se rakennus valmistui ja siinä sitten luki ”Finnish Pentecostal Church”. Nyt ei enää tarvinnut kokoontua olohuoneissa tai jonkun toisen kirkon tiloissa. Kun nuoria ei ollut paljon suomalaisten piirissä, he kävivät sunnuntaiaamuisin Bethel kirkossa, iltapäivällä suomalaisessa kokouksessa ja sitten vielä takaisin Bethel kirkkoon iltakokoukseen. Se oli täysinäinen sunnuntaipäivä!

Esittelen heidät ensin: Sade Ontermmaa (Koivukangas) asuu Sebring, Floridassa ja hänellä on viisi lasta ja yksi lapsenlapsi tulossa. Sade työskentelee vanhustenhoitajana ja on aktiivisesti mukana englanninkielisessä kirkossa kerhotyössä. Hän käy perheensä kanssa myös usein Lake Worthin Kotikirkossa. **Anita Vani (Riihiahio)** asuu New Port Richey, Floridassa. Hänellä on kaksi lasta ja hän on koulussa musiikinopettajana. Anitan äänitteessä ”Muuttolinnun laulu” on monia, kauniita, hänen omia tekemiään lauluja. **Leena Sievänen (Lassila)** asuu Vancouverissa. Hänellä on kaksi lasta ja on neljän lapsen mummu. Hänen sydämellään on halu voittaa sieluja ja viedä evankeliumia eteenpäin. **Lea Uotila (Iskanius)** asuu Guelph, Ontariossa ja hänellä on kaksi lasta. Lea on töissä Mission Aviation Fellowship:ssä, jossa hän antaa lentäjien vaimoille sielunhoitoa, ja myös auttaa heitä käytännön asioissa. Hän kokee olevansa juuri siinä Jumalan antamassa paikassa, jossa hän voi olla rohkaise-massa monia, jopa sähköpostin kautta. Hän

Anita Vani, Lea Uotila, Sade Ontermmaa, Leena Sievänen

kertoo tässä haastattelussa miten rukouselämä tuli tärkeäksi jo hyvin nuorena.

Kerrotteko uskoontulostanne ja miten tulitte Floridaan?

Sade: Tulin uskoon kun olin 8-vuotias ja samana vuonna muutimme Kanadaan. Vanhempani, sekä mummu ja pappani olivat uskovaisia. Kiitän Jumalaa siitä, että olen syntynyt uskovaiseen perheeseen. Oli pääsiäisaikaa, kun menin hengelliseen kokoukseen vanhempieni kanssa. Siellä saarnaaja kertoi miten Jeesus kärsi Getsemanessa minun edestäni ja tajusin, että olen syntinen ja tarvitsen Jeesusta. Alttarikutsu annettiin, mutta en uskaltanut mennä eteen. Mutta kotimatalla sanoin isälle ja äidilleni, että haluan tänä iltana antaa elämäni Jeesukselle. Me polvistuimme sängyn viereen ja vanhempani rukoilivat kanssani ja tiesin silloin, että olin tullut uskoon. Seuraavana päivänä kysyin isältäni, että olenko minä uskossa, kun ei oikein tuntunut siltä. Rukoilimme uudestaan ja isäni selitti minulle, että usko ei ole tun-

teista kiinni. Siitä lähtien olen tiennyt, että olen Jeesuksen oma. Samana vuonna, kun tulin uskoon muutimme Windsoriin Kanadassa ja sieltä lyhyen ajan sisällä Detroitiin Yhdysvaltain puolelle. Kummassakin paikassa osallistuimme Suomalaiseen hengelliseen työhön. 15-vuotiaana, 1975, muutin vanhempieni kanssa Floridaan ja liityimme Lake Worthin Suomalaiseen seurakuntaan. Siellä oli toinen tyttö, joka oli myös 15-vuotias, Lea Iskanius (Uotila). Usein menimme heillä käymään ja Lean vanhemmat olivat kuin oma isä ja äitini. Pidin myös Lean pikku-veikasta, kun minulla ei ollut sisarusksia.

Tänään olen iloinen siitä, että ystävyystemme Lean, Leenan ja Anitan kanssa on kestänyt vuosien yli. Jesajan kirjassa,

mummot ja tädit. Muistan miten pidin kotirukoukokouksista, joissa opin ymmärtämään rukouksen tärkeyden ja esirukoilijan tehtävän.

Leena: Meidän perheemme muutti Finn Town New Yorkista Floridaan vuonna 1973. Olimme asuneet Floridassa pari vuotta kun vanhempani tulivat uskoon. Olin silloin 15-vuotias. En ymmärtänyt heti mitä oli tapahtumassa, kun yhtäkkiä kaikki oli muuttunut, musiikki oli hengellistä, olohuoneessa oli rukoukokouksia ja maailman menot ja huvit olivat jääneet pois. Jumala halusi onkia minutkin samoihin vesiin. Sade Ontermmaa (Koivukangas) oli silloin minun ystäväni. Myös Lea Uotila (Iskanius) oli reipas evankelista, vaikka olikin vasta 15-vuotias. Hän oli kova pyytämään nuoria nuortenko-

1975-76 Uudessa kirkossa: Anita ja Lea etupenkissä.

43:19 sanotaan: ”Katso minä teen uutta ja nyt se puhkeaa taimelle, etteko sitä huomaa?” Se ystävyys, joka syntyi Jumalan yhteydessä vuosia sitten kantaa vieläkin hedelmää.

Lea: Muutimme Sudburystä Vancouveriin vuonna 1965. Vuosi myöhemmin olin mukana hengellisessä kokouksessa, jonka lopussa annettiin alttarikutsu. Olin silloin 6-vuotias. Menin esille ja annoin elämäni Jeesukselle. Minulta kuitenkin puuttui se varmuus, että olen todella uskossa. Eräänä aamuna herätessäni huomasin, että vanhempani eivät olleet kotona. Minulle tuli kauhea tunne, että Jeesus on tullut ja minä olen vielä täällä. Mutta mitä enemmän kävin pyhäkoulussa sitä enemmän opin ymmärtämään mitä usko on, ja niin oma uskoni vahvistui. Olin 10-vuotias, kun muutimme Vancouverista Lake Worthiin vuonna 1969. Koko omaisuutemme oli autossa mukana. Äitini ompelukone ”istui” takapenkillä vieressäni. Asuimme alussa Lauri ja Terttu Karhisen kodissa, ennen kun saimme oman kodin. Muistan myös, kun uusi tyttö, samanikäinen kuin minä, tuli seurakuntaan. Hänen nimensä oli Sade. Ennen hänen mukaan tuloaan kuvioihini, minun ystäviäni olivat

kouksiin. Eräänä iltana kun vanhemmamme olivat viettämässä iltaa rukouksessa, Lea kysyi: ”Mitä sinä teet perjantai-iltana?” Ei minulla ollut aavistustakaan mihin Lea oli minua kutsumassa. Ajattelin, että menemme ostoksille. Minä vastasin etten tee mitään. Lea vastasi siihen: ”No hyvä, on nuorten kokous.” Kun olin puhunut itseni lankaan, oli pakko mennä. Kokouksessa laulettiin ja ylistettiin, mikä oli hyvin vierasta minulle, mutta tiesin, että tässä on jotakin mitä minulla ei ole. Olin aina uskonut Jumalaan, mutta en omistanut Häntä omakohtaisena pelastajana. Sitten Lea kutsui minut sunnuntai-illan kokoukseen ja siellä kuulin selvän pelastus-sanoman. Tiesin, että olin löytänyt totuuden ja luovutin elämäni kokonaan Herralle. Tunsin, että Jeesuksen veri pesi minut puhtaaksi; niin kuin olisin ollut pumpulin päällä. Seuraavana päivänä kaikki näytti erilaiselta, puut olivat vihreämpiä, taivas sinisempi ja linnut lauloivat kauniimmin. Kun olin löytänyt Jeesuksen, minulle tuli suuri härystäväni. Minulla oli paljon intoa, mutta ei paljon viisautta ja ystäväni ajattelivat, että olin mennyt aivan pois tolaltani. Niinpä jäin lopulta yksinäiseksi (viimeiset kouluvuodet). Mutta tunsin, että Jeesus oli kanssani koko ajan. Minulla oli silloin kyllä hyvät ystäväni Sade ja Lea. Mieleeni on jäänyt hyviä muis-

Lähetyskokous

Iltapäivä oli lähetystyön ja lähettien merkeissä, juontajana **Ari Rocklin**. Musiikista piti huolen **Liisa Niininen**, miehensä **Kimmon** toimiessa säestäjänä. Liisa lauloi kauniin, tutun laulun ”Kunnia Sulle”. Ari toi aluksi esille lähettimme tänään. Seuraavaksi hän haastatteli **Erkki Inki-läistä** kysymällä: ”Mitä on turistityö?” Erkki kertoo: ”Emme mene opettamaan, vaan tehrävämme on mennä tapaamaan seurakuntia, rohkaisemaan heitä ja viemään heille avustusta.”

”**Miksi Kuubaan?**” Yli 20 vuotta sitten, Hannu Pölkki kehotti minua etsimään uskovia Kuubasta, jotka tarvitsevat rohkaisua.

”**Mitkä ovat vaatimukset lähteä mukaan?**” ”Halu lähteä”, vastasi Erkki. ”**Onko sinulla ollut henkilökohtaista kontaktia kenenkään kanssa?**” Erkki kertoo eräästä tapaamisesta. ”Olin rukoillut johdatusta sille päivälle, voidakseni kertoa jollekin Jeesuksesta. Istuin rannalla puolisen tuntia ja menin toiseen paikkaan. Hetken päästä tuli nuori mies viereeni ja kysyin häneltä puhui-ko hän englantia. Hän alkoi kertoa elämästään ja sairauksistaan. Käänsin keskustelun hengellisiin asioihin. Tämä mies kertoi, että juuri ennen tänne tuloaan hän oli rukoillut, että Jumala lähettäisi jonkun hänen luokseen. Sain antaa hänelle lentolehtisen.” Erkki jatkoi: ”Olen huomannut Kuubassa, että uskovaisten usko on luja. Monet ovat kärsineet uskonsa tähden. Me opimme heistä paljon. Emme mene opettamaan vaan seisomaan heidän rinnal-

kaudesta. Minun lähetystehtäväni on vain muuttanut muotoa. Se lähetysrakkaus on painettu sydämeeni aivan kuin poltinraudalla, eikä se koskaan sieltä häviä.”

Seuraavaksi oli vuorossa **Juhani Waarna**. Hän kertoo: ”Kymmenen vuotta olemme olleet Phuketissa. Uskovat matkustavat jopa enemmän kuin muut ja saavat samalla tehdä evankeliumintyötä. Ihmiset ovat avoi-

Ari Rocklin,

Irma ja Juhani Waarna

Sirkka Partanen

laan.”

Sirkka Partanen oli vuorossa. Hän luki Sananpaikan, jossa kerrotaan ettei mikään pysty erottamaan meitä Kristuksen rakkaudesta. Sirkka jatkaa: ”Voin sanoa, että ei mikään hyvä ole voinut viedä pois lähetysnäkyäni ja kutsua sydämeistäni. Ei ne ihanat kukkaset, jotka Reino mieheni on tuonut tai hänen suloiset sanansa, eikä se timanttinen sormus, jonka hän on minulle antanut, ole voineet erottaa minua lähetysrak-

mia näin lomaillessaan. Ensimmäisenä vuonna, kun laitoimme kokouksen pystyyn, tuli sali täyteen. Phuketissa Jumala on johdattanut ja antanut apua. Monet ovat saaneet löytää pelastuksen. Muistakaa rukouksin Phuketin työtä, sillä turistityö on tärkeätä ja mahdollisuuksia on paljon. Puheitten välissä Liisa Niininen lauloi toisen laulun ”Vain yksi Jeesus”.

Marko Selkoma kertoi mi-

ten ihmeellisellä tavalla Jumala on avannut ovet Keski-Amerikkaan pitämään tilaisuuksia, Guatemalaan, El Salvadoriin ja Hondurasiin. He olivat 10-päivän matkalla ja pitivät 12 kokousta. Marko kertoi monista parantumisista, joita tapahtui kun hän rukoili siellä ihmisten puolesta. Kolmen viikon päästä he lähtevät Hondurasin pääkaupunkiin pitämään ulkoilmakampanjan.

Ari Rocklin kertoi hieman tehtävästään ja muistutti, että Global Opportunities ei ole lähetysorganisaatio, vaan sen tehtävänä on auttaa ja kouluttaa ihmisiä lähtemään oman työnsä ohella suljettuihin maihin. He ovat kouluttaneet teltantekijöitä 33 eri maasta, jotka ovat menneet 86 eri maahan ja 97% heistä on mennyt suljettuihin maihin. Ari kertoi, että hän vuosi sitten oli konferenssissa Mauritaniassa, jossa oli mukana yhdeksän Pohjois-Afrikan salaisen kärsivän seurakunnan edustajaa. Hän oli kokouksessa mukana, jossa itketiin ääneen kokonaisen tunnin. Ari kysyi: ”Oletko ollut sellaisessa kokouksessa mukana, jossa itket tunnin toisen ihmisen tuskan takia?” Tämän kokouksen jälkeen Ari ja hänen ystävänsä menivät hotellihuoneeseen ja katsoivat toisiaan aivan hiljaisina. Kaikilta näiltä yhdeksältä mieheltä puuttui joku ruumiinosa Kristuksen tähden. Emme tienneet, että tällaista tapahtuu Mauritanian uskovaisten kesken. Nämä veljet siunasivat meidät ja pesivät meidän jalkamme. Arilla oli mukana pyyhe, jota nämä veljet käyttivät.

Liisa Niininen

Ari kertoo, että tämä pyyhe on aina hänen mukanaan laukussa, kun hän matkustaa. Sillä tavalla hän muistaa kärsineen seurakunnan kidutettuja ihmisiä, jotka rakastavat Jeesusta enemmän kuin elämäänsä, ja jotka näkivät tarpeelliseksi tulla pesemään minunkin jalkojani. Ari kertoi monista ihmeellisistä tapahtumista ja myös 50 teltantekijästä, jotka ovat joutuneet lähtemään Libyasta. He ovat menettäneet kaiken. Tällä hetkellä on massiivinen maailmanlaajuinen projekti menossa, saada heille tarvittavan avun. Ari lopetti sanoen: ”Rukoillaan näiden henkilöiden ja Libyan puolesta.” Liisa Niininen johti meidät lopuksi tuttuun lauluun ”Oi Herra Suuri”.

Seuraavaksi ohjelmassa oli opetusta tunnit: Ensimmäisenä oli ”Kasvava seurakunta”, jonka piti **Martti Kallionpää**. Sitä seurasi **Marko Selkomaan** pitämä ”Jumalan parantava voima tänään”. Molemmat ilmestyvät tulevaisuuden painoksissamme.

OA

Raamatunkääntäjä pommi-iskun uhrina

Tammikuun puolivälissä uuteen Hirsitaloon Jad Hashmonassa saapui kahdeksan opiskelijaa eri puolilta maailmaa. He ovat Hirsitalon ensimmäiset opiskelijat ja asukkaat, talon, joka on rakennettu teidän, ystäviemme, avulla.

Yksi opiskelijasta oli skotlantilainen Mary Gardner, Togossa 20 vuotta raamatunkäännöskonsulttina toiminut raamatunkääntäjä. Hänen sydämellään oli erityisesti Ife-kansa ja Raamatun kääntäminen tämän kansan käyttöön. Tämä tehtävä tuli valmiiksi viime kesänä, kun ifenkielinen Uusi testamentti valmistui. Nyt Mary oli opiskelemassa heprean kieltä voidakseen olla auttamassa Vanhan testamentin kääntämisessä ifen kielelle. Koko opiskelijaryhmä on erittäin motivoitunut ja innostunut opiskelusta täällä. Opiskelijat ovat myös tulleet lyhyessä ajassa

hyvin läheisiksi toisilleen, vaikka edustavat kahdeksaa eri maata ja kulttuuria.

Päivittäin opiskelijat kuljetetaan Raamatukodin autolla luennoille Skopus-vuorille Heprealaiseen Yliopistoon. Keskiviikko 23.3.2011 oli vapaapäivä opetuksesta, joten opiskelijat viettivät sen kotosalla Jaddissa. Mary oli kuitenkin etukäteen sopinut menevänsä tapaamaan ystävänsä, joka oli tullut Irlannista ryhmän mukana Jerusalemiin. Hän lähti matkaan linja-autolla. Sinä iltapäivänä kuulimme uutisista, että Jerusalemin keskuslinja-autoaseman luona oli tapahtunut pommi-isku. Tieto oli järkyttävä, sillä tällaista uutista emme olleet kuulleet seitsemään vuoteen. Olimme juuri esittelemässä Hirsitalon alakerran ns. kalliokapelin lattiaan viimeistelyä. Vapaaehtoisemme Rauno Välimäki ja työnjohtajamme Pauli Ruotsalainen asettelivat viimeisiä laattoja paikoilleen. Sähkömiehemme Mauri Tanskanen oli jo saanut sähkötyöt valmiiksi päivää aikaisemmin. Iltaan mennessä Mary ei ollut tullut kotiin. Vähän kerrassaan aloimme huolestua, missä hän mahtoi olla. Lo-

pulta puolen yön aikaan teimme hänestä katoamisilmoituksen poliisille. Samaan aikaan aloimme mielessämme yhdistellä uutisista kuulemaamme tietoa. Uutisissa oli kerrottu yhden kuolleen terrori-iskussa. Mieleemme nousi vähän kerrassaan epäily, oliko kysymyksessä Mary. Keskiviikon ja torstain välisenä yönä vahvistettiin virallisesti järkyttävä tieto siitä, että kuolonuhri oli meidän opiskelijamme Mary Gardner. Torstaiaamun kuluessa Halvor joutui kuitenkin vielä käymään tunnistamassa Maryn hänen kasvoistaan. Maryn kuolema on ollut meille kaikille suuri menetys ja järkytys, joka on hiljentänyt meidät. Ilmapiiiri Kodilla ei silti ole ollut synkkä. Me todella olemme taivaan kansalaisia, ja siksi me emme ole niin kuin ne, joilla ei ole toivoa.

Olemme olleet hämmästyneitä siitä, miten syvän vaikutuksen Maryn kuolema on tehnyt Yliopiston vastuuhenkilöihin, luennoitsijoihin ja jopa sanomalehden toimittajiin. Olen saanut tilaisuuden kertoa Israelin suurempien sanomalehtien toimittajille sekä yhdelle televisiokanavalle Raa-

mattukodin työnäystä. ”Sehän on mahtava ajatus, idea!” sanoi yksi heistä. Kurssin raamatunheprean luennoitsijamme oli hyvin vaikuttunut Maryn kutsumuksesta raamatunkäännöstyöhön. ”En ole koskaan kuullut niin voimakasta todistusta Kirjoitusten voimasta ja tärkeydestä”, hän sanoi. Hiljaisen ja vaatimattoman oloinen Mary Gardner kertoi omasta kutsumuksestaan seuraavin sanoin: ”Miten voin olla jakamatta toisille sitä rikkautta ja voimaa, jonka Jumalan Sana on minulle antanut.” Toivomme ja rukoilemme, että me kaikki voimme luottaa siihen, että Jumalalla on tähänkin tapahtumaan kätkeytynä oma siunauksensa. Kiitos esirukouksistanne ja tuestanne!

Herran armon varassa,

Mirja Ronning

PS. Voit kuunnella Maryn puheita internetin välityksellä:

<http://www.stsilas.org.uk/uploads/podcasts/20090510pm.mp3>

Mission Pressin hallituksen kokouksessa

Kaikki lännellä asuvat jäsenet ovat koolla Vancouverin Kotikirkossa 24.3. Istunto alkaa rukouksella, kiitetään yhdessä Jumalaa kaikesta avusta Todistaja-lehden suhteen ja rukoillaan viisautta ja johdatus-ta tästä eteenpäin. Paikalla on kaksi naista ja seitsemän miestä pastori Klaus Lehtimäen johdolla. Kaksi hallituksen jäsenistä asuu Torontossa.

Todistaja on Pohjois-Amerikan suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen lehti, nyt jo 85 vuotias. Sen julkaisija on virallisesti Mission Press Society. Päätoimittajana on Outi Alopaeus, konemiehenä toimii Keijo Sakara ja kirjanpitoasioita hoitelee Annele Kusmin. Lehtipaja on Vancouverin Kotikirkon tiloissa.

No, tässä nyt ollaan taas pöytien ympärillä valmiina kuulemaan menneistä ja ottamaan uusia askeleita eteenpäin. Lue-taan pöytäkirjoja, Annele selostaa talous-tilannetta ja laaditussa listassa on monta muuta asiaa pohdittavaksi. Yleensä kuul-laan hyviä uutisia siitä, miten sanoma on levinnyt ja lukijat kiittelevät lehteä. Outi kertoo, että joku on aikeissa kerätä oikein ison määrän uusia tilauksia. Se tuntuu tosi hyvältä.

Taloustilanne kuitenkin aiheuttaa pit-kän keskustelun. Lehden omistavat seu-rakunnat ovat tukeneet eri tavoilla vuosien varrella, mistä suur kiitos! Ottaen huomi-on, että menot ovat säännölliset, nyt oli-si taas hyvä tilaisuus tarkistaa, voidaanko antaa enemmän. Koska tällaisen pienen lehden tilaustuotot eivät mitenkään riit-tä kattamaan menoja, lahjoitukset ovat avainasemassa. Ja täytyy sanoa, että lah-joittajia on aina riittänyt ja aina on pääs-ty eteenpäin. Se on Jumalan vaikuttama asia, josta erikoiskiitos Hänelle ja kaikille lahjoittajille. Toimituksessa on viime vuon-na tapahtunut muutoksia, niistä johtuen palkkamenot ovat pienentyneet melkoi-sesti. Silti lahjoittajien osuus on ratkaise-va.

Vuoden mittaan lehdestä saatava tu-lopuoli vaihtelee ylös alas. Yleensä kesä-aikana tahtoo olla rahat tiukalla. Pöytien ääressä hallitus pohtiikin vakaalla mielellä, mitä voisimme tehdä nyt tulevan kesän va-ralta. Ihmeellistä – mieleen tulevat pannu-kakut. Niiden paistaminen jonkun tempa-uksen yhteydessä tuottaa hyvin. Ainakin Vancouverissa pidetään lettukesti pian.

Seurakuntien säännöllinen tuki on tietysti se peruspilari. Vuosien varrella on opittu jotain todella tärkeää. Aina tällai-sen tilanteen tullen on käyty polvilleen ja puhuttu puutteista ylöspäin. Niin päättää tämä hallitus tehdä nytkin. Ehdotus: Mitä jos pitäisimme joka puolella torstaisin To-distajan päivää, jolloin rukoillaan lehden ja toimittajien puolesta. Se muistuttaisi sa-malla vaikka kirjoittamaan sekin Mission Press Society:n nimellä ja lähettämään sen osoitteella 1920 Argyle Drive, Vancouver, BC V5P 2A8.

Ajatellen nykyistä sekavaa ja henki-sesti raatelevaa aikaa tässä maailmassa, Todistaja-lehden välittämä Jumalan rau-han viesti on todella kallisarvoinen. Todis-taja on myös melkein pä ainoa evankelis-tamme, joka nykyisin menee suomalaisiin koteihin, ja usein vielä kodista kotiin. Lä-hettäkäämme yhteistuumin tämä evanke-lista rukoillen matkaan – eikä unohdeta matkarahaakaan!

Hallituksen kokous päättyi yhteiseen rukoukseen, jossa kiirehtimättä luovute-taan asiat Kaikkivaltiaan Jumalan hoitoon.

Sihteeri Leevi

PÄÄTÖSJUHLA

Päättöjuhla alkoi riemullisesti laululla ”Oi Herra Suuri”. Petri Kosonen oli tilai-suuden juontajana ja toivotti kaikki ter-vetulleiksi. Illan vieraileva puhuja oli Dr. Chauncey Crandall. Klaus Lehtimäki toi-mi pätevänä tulkkina. Kotikirkon kuoro lauloi illan aikana pari laulua ”Mulla uppo rikas Isä on” ja ”Mun Jeesus elää”. Ylistysryhmä oli jälleen paikallaan.

Petri kiitti vieraita ja kaikkia työntekijöitä. Hän antoi kiitoksensa myös omalle väelle, joka palveli monin erin tavoin. Petri totesi, että on kunnia olla nuorena miehenä Floridan seura-kunnan pastorina. Jumala lähetti oikean mie-hen puhumaan meille, Martti Kallionpään. Martti on iso mies ja hänellä on iso näky. Hän kiitti Marttia sanoen: ”Olet Apostolien johta-ja.” Martti Kallionpää toi kiitoksensa, mai-niten, että on ollut kunnia olla näillä juhlilla mukana. Paavo Korpela, mantereEn suoma-laisten helluntaiseurakuntien herätyksen esi-mies toi tervehdyksensä sanoen: ”Meillä on ollut hyvä olla täällä ja on hyvä kuulua perhee-seen, tavata sisaria ja veljiä. Haluamme kiit-tää Lake Worthin seurakuntaa kaikesta mistä olemme saaneet täällä nauttia.”

Dr. Crandall luki Matt. 9:35, missä kerro-taan, että Jeesuksella oli sääli ihmisiä kohtaan ,niin kuin meilläkin pitäisi olla sääli niitä koh-taan, jotka eivät tunne Jumalaa. Ilman Kris-tusta olet kuin kaaoksessa. Tänä päivänä ei ole monia ihmisiä, jotka tekevät Jumalan tekoja. Meidän tulee julistaa kulkiessamme, että Ju-malan valtakunta on tullut lähelle... Sillä me kannamme Jumalan valtakuntaa sisällämme.

Dr. Crandall kertoo: ”19-vuotiaana tu-lin sisälle Jumalan valtakuntaan. 25 vuotta kului, etten tehnyt mitään Herralle. Kävin kirkossa ja luin vähän Raamattua, mutta en kasvanut kristittynä. Sitten nuorin poikani sairastui leukemiaan ja minun piti ”juosta” Herrani eteen. Kuukausien jälkeen olin tilai-suudessa, missä puhujana oli lähetyssaarnaaja. Kuulin siellä Jumalan sanaa ”eritavalla”. Lä-hetyssaarnaaja alkoi rukoilla ihmisten puo-lesta, ja ne ihmiset kaatuivat. Halusin lähteä sieltä pois, mutta Jumala puhui minulle: ”Tä-nään on sinun päiväsi.” En tuntenut ketään, mutta menin esille alttarille. Lähetyssaarnaaja kysyi: ”Mitä voin tehdä sinulle?” Pyysin poi-kani puolesta rukousta. Hän rukoili rohkeasti ja se oli niin kuin ukkonen olisi jyryssyt. Se oli ihmeellistä, enkä ollut koskaan aikaisem-min kuullut sellaista. Minäkin lensin lattial-le. Jotakin tapahtui sinä päivänä, enkä ole ollut koskaan samanlainen sen tapahtuman jälkeen. Uusi rohkeus ja nälkä tavoitella näitä asioita tuli sydämeeni. Aloin rukoilla potilait-teni puolesta. Sanoin Herralle, että rukoilen yhden potilaan puolesta viikossa ja sen jälkeen kerran päivässä. Rukoukseni eivät olleet mi-tään hienoja eikä minulla ollut paljon uskoa. Etsin Jumalaa ja halusin saada Pyhän Hengen kasteen, joka on Jumalan ilmainen lahja (Act. 1:7). Olin rukoillut kolme kuukautta Pyhän Hengen kastetta ja eräänä päivänä jotakin ta-pahtui. Olin leikkaussalissa ja yritin pelastaa naispotilaan, jonka sydän oli pysähtynyt. Ju-mala tarttui tilanteeseen. Minun käteni nousi-vat taivasta kohti, aloin rukoilla tämän naisen puolesta, ja Jumalan virta alkoi tulla lävitse-ni. Uudet kielet alkoivat tulla suustani. Sai-raanhoitaja katso ihmeissään ja sanoi: ”Mitä

Johanna Lassila, Caroline Kosonen, Sanna Mäkilä, Anne Cline

Dr. Chauncey Crandall

sinä teet?” Siinä hetkessä sain Pyhän Hengen kasteen ja samalla naisen sydän alkoi pump-pata. Voi olla ettette usko, mutta tämä on totta.

Nyt on aivan luonnollista rukoilla po-tilaiden puolesta. Eräs mies, jonka jalka piti amputoida, tuli toimistooni. Sain johdattaa hänet Kristukselle ja rukoilin hänen jalkansa puolesta. Panin käteni haavan päälle ja käskin sairautta poistumaan: ”Ole terve!” Sen jälkeen sidoin jalan ja potilas kysyi: ”Mitä nyt teh-dään?” Sanoin hänelle: ”Mene kotiin.” Tämä mies soitti viikkoa myöhemmin ja kertoi, että jalka on parantunut. Se jalka oli aivan kuin uusi hänen tullessaan toimistoon sitä näyttä-mään.

Eräänä päivänä, sairaalassa ollessani olin hyvin kiireinen, enkä halunnut kenenkään minua häiritsevän. Tuli kuulutus, että joku oli kuollut, mutta en halunnut mennä. Kuulutus tuli uudestaan ja minua kutsuttiin nimeltä-ni. Tiesin, että siellä oli mies, joka oli kuollut ja päätin lähteä katsomaan tilannetta. Huo-neeseen astuessani huomasin ettei siellä ollut minkäänlaista järjestystä. He sanoivat että meidän pitää julistaa hänet kuolleeksi. Kun

valmistin ruumista, kaikki lähtivät huoneesta paitsi yksi sairaanhoitajista. Läksin sitten it-sekin huoneesta ja kun olin kävelemässä pois, Jumala käski minun mennä takaisin. Jatkoin kävelyäni pois päin, mutta Herra sanoi uudes-taan: ”Mene rukoilemaan miehen puolesta.” Tottelin ja kävelin takaisin huoneeseen ja ky-syin Jumalalta miten minä voin rukoilla. Sei-soin siinä ruumiin vieressä enkä tiennyt mitä rukoilla. Nämä sanat tulivat suustani: ”Isä Jumala, minä huudan miehen sielun puo-lesta ja jos hän ei tunne Sinua Vapahtajana, niin herätä hänet henkiin Jeesuksen nimes-sä.” Sairaanhoitaja sanoi kauhuissaan: ”Mitä sinä teet?” Seuraavaksi käskin toisen lääkärin tulla antamaan sähköshokkia. Hän kielträytyi, mutta minä sanoin: ”Tee se!” Shokkihoitoa jatkettiin ja sydän alkoi toimia. Tämä mies, jonka Jumala herätti silloin henkiin, kertoi myöhemmin, että hän oli ollut helvetissä täy-dessä pimeydessä. Ei kukaan tullut vieraile-maan ja jotkut miehet tulivat ja heittivät hä-net ”roskikseen”. Otin häntä kädestä kiinni ja hän oli valmis antamaan elämänsä Jeesuksel-le. Sinä päivänä, kun tämä mies kuoli, hänen tyttärensä oli ollut rukoilemassa autossa. Hän rukoili, että hänen isänsä uudestisyntyisi.

Herra kutsuu ja tarvitsee meitä kaikkia tä-hän samaan työhön. Jokainen meistä voi ru-koilla Pyhän Hengen kautta. Kaikilla meillä on voimakas kertomus siitä mitä Jumala on tehnyt elämässämme. Tämän päivän ihmeet todistavat että Jumala on todellinen.”

Puheen jälkeen monet menivät alttaril-le rukoiltavaksi ja saivat kokea Jumalan apua ja voimaa. Tämän rohkaisevan tilaisuuden jälkeen päättyivät Floridan Talvipäivät. Ne olivat todella antoisat kaikin puolin. Kun kokoonnumme yhteen ja yhdessä hengessä ylistämme meidän Jumalaamme, ja annamme Sanan tehdä meissä työtä, saamme kokea vir-voitusta ja voimaa jatkaa matkaa sirä päämää-rää kohti, joka on taivas.

AUSTRALIAN HYVÄ SANOMA 50-VUOTIAS

Joulukuussa 1961 Sakari Aho perusti Australiassa lehden nimeltä Ristin Sanoma. "Ristin sanoma on Hyvä Sanoma ihanasta maasta meille kaikille, jotka kuoleman varjon maassa asumme. Se on ihana sanoma," kirjoitti lehden alkuunpanija. Tavoitteena oli, että oma lehti yhdistää Australian hajalla asuvia suomalaisia, ja vie evankeliumin hyvää sanomaa eteenpäin. Lehti sai myöhemmin uuden nimen Australian Hyvä Sanoma.

Vuoden 2011 juhlanumero todistaa, että hyvää sanomaa on jo saatu levittää 50 vuotta Australiaan ja muuallekin maailmaan. Vastuu lehden toimittamisesta on ollut monien harteilla. Useimmat ovat olleet saarnamiehiä, mutta varsinkin viime aikoina pätevät naistoimittajat ovat hoidelleet lehden tekoa. Tällä hetkellä päätoimittajana on Taru Kohonen, joka peri tehtävät Tarja Karjalaiselta. AHS:n toimitus oli pitkään Brisbanessa, mutta siirtyi sieltä joku vuosi sitten Canberraan.

Australian Hyvä Sanoma on kokenut muodon muutoksia moneen kertaan. Ensimmäinen oli moniste, sitten tehtiin pitkään tabloid mallisia sanomalehtiä, ja nyt on vuorossa vä-

rikäs kuvalehti. Se ilmestyy kuusi kertaa vuodessa. Hyvä sanoma Jeesuksesta Kristuksesta on pääteemana, lähetystyön tärkeyttä painotetaan ja Australian suomalaisten ilot ja surut kannetaan kuin yhtenä perheenä. Nuorille on omat englanninkieliset sivunsa.

Miltä näyttää lehden tulevaisuus? Vuosi sitten tilannetta puntaroi Mika Yrjölä pääkirjoituksessaan: "Realiteetit kuitenkin kertovat, että Australiassa asuvien suomenkielisten määrä vähenee jatkuvasti, samoin lehtemme lukijakunta ja tilaajat. Koska lehteä on tehty talkootyönä, on sen kustantaminen ollut varsin edullista, ja siksi se voikin ilmestyä vielä useamman vuoden ajan, vaikka ilman taloudellista voittoa."

AHS:n sisarlehti Todistaja, Amerikan mantereelta onnittelee ja toivottaa siunausta ja paljon lisää hyviä vuosia 50-vuotiaalle. Todistaja täytti muuten samaan aikaan 85 vuotta. Ja Ristin Voitto Suomessa jo saavuttanut 100 vuoden iän. Hyvä sanoma Jumalan valtakunnasta on parasta, mitä mikään lehti voi julistaa.

L.MYYRÄ

KUVA: AUSTRALIAN HYVÄ SANOMAN JUHLANUMERO

Kuin punainen lanka

JATKOA SIVULTA 10

toja niiltä ajoilta täältä Floridasta ja Herra on pitänyt huolta kaikki nämä vuodet. Haluan kiittää Herraa, sillä Hän on ollut uskollinen. Kyllä tämä tie kannattaa!

Anita: Olen Leena Sieväsen serkku. Leenan isä (Antti Lassila) ja minun äitini ovat sisaruksia. Leenan isä oli meidän perheessämme se edeltäjä, joka tuli Suomesta New Yorkiin, ja sitten pikku-sisko perässä (äitini). Sitten Antti muutti Floridaan ja taas pikku-sisko lähti perässä.

Olin 9-vuotias kun muutimme Floridaan. Vuosi myöhemmin olin viidennellä luokalla ja kävin luterilaista pyhäkoulua. Seuraavana vuonna ensimmäisenä koulupäivänä muistan, että edessäni istui vaalea tyttö, pampulat päässä. Huomasin, että hän on suomalaisen näköinen. Kysyin, "Hey, are you Finnish?" Hän vastasi myönteisesti ja kysyin hänen nimeään. Hän oli Helena Karhinen, Lauri ja Terttu Karhisen tytär. Helena oli hiljainen ja minä hyvin puhelias ja meistä tuli aivan parhaat

ystävät siinä hetkessä. Olin iloinen kun löysin suomalaisen ystävän. Olin mielelläni Helenan kodissa, kun siellä puhuttiin Jeesuksesta. Kerran olin siellä yötä ja puhuimme niin kuin pikku-tytöt puhuvat iltasella ennen nukkumaan menoa. Helena sanoi minulle: "Tiedätkö Anita, minä en pelkää kuolla." Menin ihan hiljaiseksi. Sitten Helena kertoi, että hän uskoo Jeesukseen ja tietää että hän menee taivaaseen, ja lisäsi, ettei lapsena kasteta, vasta sitten, kun uskot Jeesukseen, sitten kastetaan. Minä suutuin ja läksin kotiin ja päätin, että löydän sen kohdan Raamatusta missä sanotaan, että lapsia kastetaan. En löytänytkaan sellaista sananpaikkaa, mutta löysin sen kohdan, että kun tulemme uskoon, sitten kastetaan. Rupesin miettimään, jos Helena kerran sen tiesi, niin miten tämä asia sitten on. En tiennyt yhtään mihin menisin jos kuolisin. Ennen Helenaan tutustumista, olin käynyt pyhäkoulussa ja 10-vuotiaana olin ostanut ristin ja Raamatun. Olin silloin jo kiinnostunut uskonasioista. Ja nyt, 11-vuotiaana, minua kiinnosti kun tämä Helena ystäväni puhui Jeesuksesta. Asia jäi minua vaivaamaan ja halusin sitä mitä hänellä oli. Samoihin aikoihin Leena-serkkuni oli tullut uskoon ja pyysi minua Bethel

temppeliin nuortenkokoukseen. Tottakai minä sanoin "joo" kun se oli niin "cool" asia, että serkkuni, joka oli minua vanhempi edes huomasi minua. Siellä kokouksessa oli rakkaudellinen ilmapiiri ja siellä puhuttiin Jeesuksesta. Näin myös kuinka Leenan elämä oli muuttunut ja myös kuinka Helena ystäväni ei pelännyt kuolemaa. Tuli alttarikutsu ja minulle tuli ensimmäiseksi härtä isästäni. Siinä mietin mitä minun isälleni tapahtuu. En niinkään huolehtinut äidistäni, kun tiesin, että hän kyllä löytää tämän tien, kun hänen veljensä oli jo löytänyt sen. Menin alttarille ja pyysin isäni puolesta rukousta, ja sitten pastori kysyi saako hän rukoilla puolestani. Sinä iltana, 11-vuotiaana annoin elämäni Jeesukselle. Aloin käydä Karhisten kanssa kokouksissa ja ryhdyin heti töihin, jakamaan laulukirjoja. Istuin etupenkillä Raamattu kädesäni ja alleviivasin kovasti. Minulla oli suuri halu oppia ja imeä kaiken, mitä pastori sanoi. Helenan kanssa puhuimme paljon uskonasioista. Minua siunasi suuresti, kun Sade, Lea ja Leena kutsuivat minua ja Helenaa nuortenkokouksiin mukaan. Olimme silloin vielä lapsia, mutta he kuitenkin ottivat meidät mukaansa. Nämä kolme ystävää

olivat meille hyvänä esimerkkinä ja he pitivät meistä hyvää huolta. On tärkeää pitää huolta niistä, jotka ovat sinusta nuorempia.

Mitä seurakunta merkitsee teille?

Sade: Lake Worthin seurakunta oli kotiseurakuntani kun muutimme Floridaan vuonna 1975. Se ihana yhteys, mikä on uskovien kesken on siellä missä on jumalanlapsia. Tämä suomalainen työ on ollut siunauksena elämässäni ja iloitsen myös, että Floridassa on tulevaisuutta niin suomen- kuin englanninkieliselle työlle. Se kieli ei ole erottava tekijä.

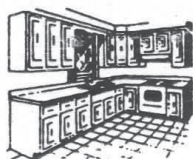
Lea: Seurakunta on koti johon voin mennä. Tiedän sen, että jos on härtää, niin "kotona" aina saa apua. Olen monesti saanut lähettää rukous pyyntöjä isälleni Floridan seurakuntaan, kun olemme tarvinneet rukoustukea, etenkin MAF lähettien puolesta.

Leena: Tämä on "hengellinen" perhe, koska meillä on kaikilla sama "Isä". Vaikka olemme kaikki erilaisia, niin se, että meillä on sama Isä, yhdistää meidät. Tiedän, että ne "alkuperäiset" työntekijät, kuten appiukkonni John Sievänen, ovat uhranneet ja rukouksin kantaneet tätä työtä. Suomalainen työ

ei saa jäädä sivuun, vaikka monet ovat avioituneet kielisten kanssa, ja vaikka nykyään ei tule enää paljon siirtolaisia. Meillä on vielä mummoja, pappoja, nuoria ja lapsia. Kaikki ovat tärkeitä ja kaikille on tilaa. Olen aina halunnut kunniottaa vanhempia ja arvostan sitä työtä mitä he ovat tehneet, etenkin täällä Floridassa. Kun Floridassa käy vielä paljon turistia niin evankeliumin työtä tarvitaan vielä suomalaisille, ja siinä myös englantilainen työ voi kasvaa Kotikirkon rinnalla.

Anita: Minulle seurakunta on paikka missä jo 11-vuotiaana minusta pidettiin hyvää huolta. Kun tulini teini-ikäiseksi ja menin kokouksiin, kaikki vanhat, nuoret, äidit, isät ja papat aina tervehtivät. Joskus he jopa sanoivat, että heillä oli ikävä kun en ollut edellisellä viikolla mukana. Tämä rohkaisi menemään, kun tiesin että he kaipasivat minua, jos en ollut paikalla. En ollut siellä joku tuntematon henkilö. Se oli niin kuin "koti", jossa kokoonnuttiin yhteen palvomaan Jeesusta. Tuli sellainen aika, kun Leena, Sade, ja Lea menivät naimisiin ja muuttivat pois. Olimme Helenan kanssa ainoat

Jatkuu sivulla 11

Jorma's Cabinet Shop
STICK WITH THE BEST

Owner
Jorma Puranen

3599 23rd Ave. South, Suite #6
Lake Worth, FL 33461

(561) 586-4989
Cell (561) 452-1135
Fax: (561) 586-2560

TORONTON PÄÄSIÄISKONFERENSSI 2011

Olet tervetullut! 21-24.4.2011 Juhlapuhuja: Pastori Mika Yrjölä

Kutsumme sinua juhlimaan kanssamme. Tiedossa on hyvää musiikkia ja mielenkiintoisia puheita Jumalan Sanasta. Juhlapuhujamme on entinen Toronton Saalemin pastori Mika Yrjölä. Hän tulee perheensä kanssa ja hänen vaimonsa Rommy osallistuu myös ohjelmaan. Pääsiäisjuhla on vietetty Torontossa ja vuosikymmeniä. Juhlilla on jotain kaikille, nuorille ja vanhemmille. Avajaiskokous on torstai-iltana. Sitten Pitkäperjantaina on ehtoolliskokous, jossa muistelemme Jeesuksen suurta uhria puolestamme, kun Hän otti päällessä meidän syntivelkamme ja kärsi puolestamme ristinkuoleman. Lauantai on tavanmukaan nuorten päivä. Silloin on nuorille ohjelmaa koko päivän. Sunnuntai-aamu on juhlien kohokohta, kun juhlimme Jeesuksen, meidän Herramme ylösnousemusta, Hänen suurta voittoaani yli meidän viimeisen vihollisen, kuoleman.

Kevään tultua

Tulit kevääni valoisin illoin,
korkein taivain ja kuulakoin öin.
Tämän aavistinko jo silloin,
kun harmaudessa ikävöin.
Kun alhaalla pilvet ne matoi;
sumun keskellä kun ikävöin.
Kun ylleni virtanaan satoi
taivas murheellisin kyynelin.

Tämän muistinko
valoisan koiton,
tiellä taloen ja harmauden?
Kevään urkupillien soiton
nyt kuulen jo hurmaantuen.
Nostan kasvoni kirkkauteesi
kera keltaisten narsissien.
herään ylösnousemukseesi;
koen sanoman pääsiäisen.

Herra, luontosi uudistuessa,
kera kukkivan, vihreän maan,
saanhan Henkesi koskettaessa
uudelleen puhjeta elämään.
Anna heloittaa kukkien myötä,
rakkauttasi näin julistaa.
Suo mun kirkastaa ristisi työtä,
elon ikuisen lahjoittajaa.

Terttu Karhinen

Jatkoa sivulta 10

nuoret jäljellä. Kuitenkin rukoi-
limme joka sunnuntai, että Herra
lähettäisi meille nuorisoa. Ihmet-
telimme, että olemmeko rästä läh-
tien aina vain kahdestaan, mut-
ta luotimme siihen, kun Sanassa
sanotaan: ”Siellä missä kaksi tahi
kolme on kokoontunut minun ni-
meeni, siinä minä olen heidän kes-
kellänsä.” Aina perjantai-iltaisin
joku tuli opettamaan, vaikka mei-
tä oli vain kaksi. Joskus Marja-Li-
sa Leppänen tai joku vanhemmis-
ton veljistä, ja heillä oli aina Sana
meille. Olimme heille tarpeek-
si tärkeitä, että he antoivat meille
tunnin ajastaan joka viikko. Nyt
kun olen itse aikuinen, en tiedä
olisinko valmis antamaan tuntia
ajastani kahdelle lapselle, jotka ei-
vät ole omiani. Vuoden jälkeen oli
24 nuorta seurakunnassa. Nuoret
alkoivat ottaa yhteyttä kanadalai-
siin nuorisoryhmiin ja huomasivat,
että siellä on paljon enemmän suo-
malaisia nuoria. Kun katson mei-
tä kaikkia ja sitä, että olemme säi-
lyneet uskossa, haluan sanoa, että
lapsi- ja nuorisotyö kannattaa. Si-
inä on seurakunnan tulevaisuus. Jos
ei seurakunta pidä tärkeänä lasten-
ja nuorten työtä, on vaara että seu-
rakunta ei kasva. Kannattaa tukea
suomalaista työtä!

OA

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://siion.blogspot.com>

Su. • Aamukokous klo 10.00
Ti. • Lähetyspiiri klo 12.00
To. • Raamattutunti ja rukous klo 19.00
Radio-ohjelmat lauantaisin klo 8.30, Sudbury 95.5 FM,
North Bay 103.5 FM, Elliot Lake 102.5 FM,
Manitoulin 102.1, ja sunnuntaisin klo 8.30, Sudbury 98.9 FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
taimo_majalahti@yahoo.com

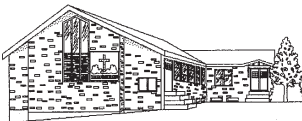
Su • klo 8:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evangelista **Liisa Lienes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025

Puh. (978) 343-9659

Rukousskokoukset kodeissa.

Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN

HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Petri Kosonen**
Puh/Fax kirkolle: (561) 533-5716
Puhelinsana 24 h (561) 585-1110
Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su • klo 9:00 Suomenkielinen Aamukokous
klo 10:30 Kahvitauko
klo 11:00 English Worship Service
Ke • klo 19:00 Midweek Service
To • klo 19:00 Sana ja rukous ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340 AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta

Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854

Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta

Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.

Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418

Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2

403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca

Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1

Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587

e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875

Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927

2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938

Nuorisopastori **Pekka Perho** (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

TALVIPÄIVÄT, LAKE WORTHISSA 2011

"Eilen, tänään ja iankaikkisesti!" (Hepr. 13:8)

Ei vähemmän arvokasta!

Talvipäivät eivät onnistuisi millään ilman henkilöitä, jotka hoitavat käytännön asioita ennen juhlia, juhlien aikana ja varmasti vielä juhlien jälkeenkin. Heidän tehtävänsä ei tapahdu kirkon lavalla, mutta se ei silti ole vähemmän arvokasta. Tällä sivulla näet joitakin heistä. He eivät valitettavasti pääse lehden sivuille. Tässä vielä kiitokset teille työstänne juhlien aikana. Palvelitte meitä, mutta tärkeintä on että palvelitte Herraa!

No Less Important!

The Winter Conference would not be successful without people who look after the practical aspects of putting together an event like this. These people give of their time before, during and after the conference is over. The work they do is done behind the scenes but that doesn't mean that what they do is any less valuable than those who serve visibly on the platform. Unfortunately, not all of your pictures will fit on this page but we want to give all of you a heartfelt thanks for serving us and, most importantly, serving the Lord!

Erkki Ahonen, Reino Iskanus

Sinikka Toikkanen, Else Minkkinen

Todistaja-lehden asiamies: Antti Rahko

Satu Mangs

Sound guys: Teemu Minkkinen, Jaakko Toikkanen, Jerry Puranen Joel Toikkanen,

Left to right: Isäntä emäntä - Kai Nieminen (Chef), Heidi Wivolin, Helena Riihaho, Robert Nieminen, Ulla Saari, Hannu Wivolin

TORONTO EASTER CONFERENCE 2011

You are invited! Dates: April 21-24, 2011
Guest speaker: Pastor Mika Yrjölä

Come for an awesome weekend of good music and great ministry from God's word. Our guest speaker will be former Toronto Saalem pastor Mika Yrjölä. He will come with their whole family and Mika's wife Rommy, will also share in the ministry.

Easter conference in Toronto has been a tradition for decades. It is geared for both young and old. We begin with the Thursday evening opening service. Then on Good Friday we will have a communion service in remembrance of Jesus great sacrifice, when He took upon Himself our sin and guilt and gave His life on the cross in our place. Saturday is youth day with activities and ministry opportunities. The climax will be Easter Sunday morning when we celebrate the resurrection of Jesus our Lord and Saviour, His great victory over our last enemy, death.